

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010075
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010075.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.novembra 2021 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný U. O. C. Ž. Ň. R. O. F. M. Ý. : nar.XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., Š. Č.. XXX/XX

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

na prelome mesiacov apríl a máj 2018 v priestoroch presne nezistenej izby Motela Kotva na ulici Rádiova č. 49, Bratislave, v ktorej bol ubytovaný spolu s poškodenou R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., K. č. X, prechodne bytom V., Na P. Č.. X bez použitia násillia zmocnil sa platobnej karty patriacej poškodenej číslo 4406 2633 5405 5416 typu Visa electron vydaney Slovenskou sporiteľňou, a.s. k úverovému účtu poškodenej IBAN SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktorú mala poškodená v izbe na stole spolu s dokladmi od úveru a následne prostredníctvom tejto karty vykonal viacero neoprávnených platobných transakcií a to dňa 30.apríla 2018 na Rádiovej ulici č. 49 v Bratislave v Moteli Kotva platby kartou v čase o 19:40 hod. vo výške 1,60 Euro za jeden kus Coca Cola, v čase o 19:43 hod. vo výške 6,-- Euro za dva kusy káva a dva kusy minerálka a v čase o 22:11 hod. vo výške 5,50 Euro za jeden kus red bull, jeden kus káva a jeden kus minerálka, dňa 30.apríla 2018 na Galvaniho ulici v Bratislave výber hotovosti kartou vo výške 50,-- Euro v čase o 22:53 hod. a v čase o 22:54 hod. vo výške 100,-- Euro, dňa 30.apríla 2018 o 23:43 hod. na presne nezistenom mieste v Bratislave výber hotovosti kartou vo výške 100,-- Euro, dňa 30.apríla 2018 v CAFE MONACO na ulici Slovinská v Bratislave platby kartou a to v čase o 12:17 hod. vo výške 500,-- Euro, v čase o 13:32 hod. vo výške 500,-- Euro, v čase o 14:36 hod. vo výške 200,-- Euro, v čase o 16:21 hod. vo výške 100,-- Euro, v čase o 17:57 hod. vo výške 50,-- Euro, dňa 01.mája 2018 v čase o 07:44 hod.

-2- 2 T/11/2020

v LAS VEGAS na Tomášikovej ulici v Bratislave platbu kartou vo výške 500,-- Euro, dňa 01.mája 2018 v čase o 12:10 hod. vo Westend Gate v Bratislave výber hotovosti kartou vo výške 80,-- Euro, dňa 05.mája 2018 v čase o 08:57 hod. v SLOVNAFT AS v Bratislave platbu kartou vo výške 5,98 Euro a dňa 11.mája 2018 v čase o 07:59 hod. v Devínskej Novej Vsi v Bratislave platbu kartou vo výške 8,-- Euro a v čase o 08:00 hod. v Devínskej Novej Vsi v Bratislave výber v hotovosti kartou vo výške 200,-- Euro, čím obvinený týmto svojim konaním spôsobil poškodenej R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., K. Č.. X, prechodne bytom V., Na P. Č.. X celkovú škodu vo výške 2 407,08 Euro.

T e d a

-neoprávnene si obstaral a použil platobný prostriedok

-prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu

č í m s p á c h a l

prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2020 a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, m/, §
41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2
(dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody z a
r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trest so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e:

-výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/38/2019, zo dňa 09.októbra 2020, právoplatný dňa 30.decembra 2020,

-výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/54/2020, zo dňa 11.februára 2021, právoplatný dňa 10.júna 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/25/2021 zo dňa 10.júna 2021,

-výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 9T/60/2018, zo dňa 23.augusta 2021, právoplatný dňa 23.augusta 2021,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

-3- 2T/11/2020

Podľa § 42 ods. 2, tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výške 300 (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému ustanovuje pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona sa obvinenému ukladá ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie a m b u l a n t n o u formou.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá nahradiť poškodenej R. U., nar. XX.XX.XXXX v M.Ž., trvale bytom M., K. č. XXXX/X, adresa na doručovanie písomností: Stredné odborné učilište - ubytovňa, Na P. č. X, V. škodu vo výške 2 407,08 Euro (dvetisícštyristosedem Euro osem centov).

o d ô v o d n e n i e :

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a zároveň poškodenej R. U..

Oboznámil ostatné listinné a vecné dôkazy založené v spise a po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.).

Tento urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Hlavné pojednávanie v predmetnej veci bolo konané dňa 16.júna 2021 ako i dňa 08.septembra 2021. Na týchto hlavných pojednaniach bol obžalovaný osobne prítomný.

Hlavné pojednávanie dňa 08.septembra 2021 bolo odročené na deň 15.november 2021. Obžalovaný termín predmetného nariadeného hlavného pojednania osobne zobral na vedomie, bol riadne poučený o možnosti v prípade jeho neustanovenia sa na hlavné pojednávanie, že toto hlavné pojednávanie (15.november 2021) sa môže vykonať v jeho neprítomnosti (č. l. 352-355).

Na hlavné pojednávanie nariadené na deň 15.november 2021 sa neustanovil.

V spise je založená správa, že obžalovaný dňom 27.september 2021 bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici P. Pinela Pezinok, klinika drogových závislostí (č.l.364 -366 a to na základe výzvy na nastúpenie na ochranné protialkoholické liečenie - vo vzťahu ku konania v sp.zn. 3T/54/2020 - Okresného súdu Bratislava IV).

Dňa 15.novembra 2021 o 08:30 hod. (hlavné pojednávanie bolo nariadené na deň 15.november 2021 o 08.30 hod. v budove Okresného súdu Bratislava IV) bolo zistené - že obžalovaný o termíne hlavného pojednania mal riadne vedomosť. V osobnej účasti na

-4- 2T/11/2020

hlavné pojednávanie mu nebránil jeho aktuálny zdravotný stav. V prípade, že by požiadal predmetné ich zariadenie - zariadenie by mu umožnilo dostaviť sa na predmetné hlavné pojednávanie a to verejnou dopravou - správa založená na č. l. 388.

Súd tak hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti odsúdeného - pretože k tomuto mal splnené všetky podmienky v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku.

Dokazovaním na základe výpovede poškodenej a čiastočne i výpovede samotného obžalovaného bolo preukázané, že títo sa spoznali prostredníctvom sociálnej siete Badoo. Keďže spoločne mali záujem i bývať hľadali si podnájom. Spoločne bývali i v moteli Kotva v Bratislave - kde mali zaplatenú izbu na ulici Rádiová č. 49 a neskôr na Jurigovom námestí v Bratislave. Práve z dôvodu spoločného bývania bolo obžalovaným zabezpečené ubytovanie - ale s tým, že bolo potrebné zaplatiť predmetný nájom ako i depozit. Toto bolo vo výške 540 eur nájom a 540 eur depozit.

Aby i napriek tomu, že poškodená mala dva pracovné pomery - o čom predložila i doklady - pracovné zmluvy založené v spise (č.l. 68-82) - mohla „vyžiť“ - v peňažnom ústave Slovenskej sporiteľne si navýšila úver, ktorý mala vo výške 2 000 eur na úver o 6 000 eur - práve i z dôvodu, že sa zoznámila v tomto období s obžalovaným a plánovali tak spoločnú budúcnosť, ktorá spočívala i v spoločnom bývaní - a teda, aby mohol byť uhradený nájom ako i depozit na nové bývanie.

Obžalovaný jej v tomto čase uvádzal, že je bez pracovného pomeru a teda, že nemal financie na uhradenie ich nájomného bývania. Zároveň jej uviedol (čomu poškodená nemala dôvod neveriť) - že sa zamestná ako producent hudby, že s hudbou nemá problém, že hudba ho baví.

I na základe uvedeného - si predmetný úver navýšila v peňažnom ústave. V tomto peňažnom ústave bol spoločne s ňou i obžalovaný. K tomuto sama vypovedala, že obžalovaný jej povedal, že chce byť prítomný v banke. Ona s týmto súhlasila - súhlasila som, keď už máme ísť spolu bývať. Znamenalo to - ako vyplynulo zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 29.apríla 2018 - že táto bola uzatvorená medzi dlžníčkou poškodenou a predmetným peňažným ústavom. Obžalovaný keďže bol v peňažnom ústave spoločne s poškodenou mal vedomosť o jej finančných prostriedkoch, bankových produktoch a ponukách - č. l. 23, ale i o výške predmetného bankového produktu, o PIN, platobnej (bankomatovej) karte. Toto ani sám obžalovaný nepoprel.

V predmetný deň 29.apríla 2018 ako vyplynulo i z osobného účtu poškodenej bol vybratý výber v hotovosti vo výške 4 000 eur - ktorý mal byť uhradením nájmu, depozitu a na výdavky.

Zároveň poškodená a obžalovaný predmetnú skutočnosť nepoprel - keďže vykonávala „dve práce“ - doklady od peňažného ústavu (ohľadom predmetného navýšeného úveru), platobnú kartu spoločne s PIN kódom nechala na stole v izbe v predmetnom moteli - kde v tomto čase spoločne bývali asi dva

dni. Následne sa presťahovali do iného podnájmu - to bol i dôvod vybratia hotovosti predmetnej čiastky 4 000 eur.

Na rozdiel od výpovede poškodenej obžalovaný vypovedal, že poškodená sama dala platobnú kartu na stolík s PIN kódom a dovolila mu ju svojvoľne používať s jej súhlasom. Toto však poškodená jednoznačne poprela. Súd v tejto časti nemal dôvod neveriť výpovedi poškodenej.

Sám obžalovaný vypovedal, že predmetnú kartu používal od 30. apríla 2018 a to asi dva - tri týždne - čo sa zhodovalo i s výpoveďou poškodenej, ktorá potvrdila, že medzi nimi bol vzťah veľmi krátky.

-5- 2T/11/2020

Vzťah medzi obžalovaným a poškodenou bol však ukončený - keď bývali v podnájme na Jurigovom námestí v Bratislave teda - 09. mája 2018 z dôvodu - že keď poškodená prišla z práce v noci domov - obžalovaný mal v byte inú osobu - ženského pohlavia. Podľa výpovede poškodenej predmetnú platobnú kartu jej obžalovaný odovzdal po predmetnom dátume - teda ku dňu 12. máj 2018 - pretože ako vypovedala - už dňa 16. mája 2018 a dňa 17. mája 2018 - vkladala už ona peniaze na účet.

Táto skutočnosť bola preukázaná i - osobný účet poškodenej - z ktorého vyplynul dňa 11. mája 2018 o 07:59:34 hod. - výber kartou vo výške 200 eur a dňa 16. mája 2018 bol skutočne daný bezhotovostný vklad poškodenou vo výške 100 eur ako i dňa 17. mája 2018 - bezhotovostný vklad poškodenou vo výške 100 eur.

Obžalovaný počas celého dokazovania nepoprel - že by z platobnej karty nevyberal predmetné peniaze - či už ako výbery alebo platby. Toto potvrdil i v samotnej komunikácii poškodenej a cez FACEBOOK s poškodenou - viď č. I. 52 - v texte - tento týždeň ti dám nejaké pebiázky (zrejme peniažky).

V tejto súvislosti súd poukazuje i na zadovážené kamerové záznamy

- kamerový záznam zo dňa 30. apríla 2018 - Galvaniho ulica - 22:53 hod. - výber z bankomatu - 50 eur a o 22:54 hod. - 100 eur - č. I. 114-117

Poškodená potvrdila, že keďže vykonávala „dve práce“ - a „bola viac v práci ako doma“ - používala a využívala len pracovný telefón (teda služobný) - v ktorom mala kontakty na kolegov, manažérov. Mala ho pri sebe z dôvodu, keď bolo treba niekde v práci „zaskočiť“. V tomto mobilnom telefóne - preto nemala predmetnú SMS notifikáciu. Predmetnú SMS notifikáciu mala vo svojom súkromnom telefóne, ktorý však nepoužívala. Predmetné telefónne číslo (súkromné) oznámila i peňažnému ústavu - neoznámila teda telefónne číslo pracovného mobilného telefónu. Častejšie teda používala pracovný mobilný telefón a ako sama vypovedala - netušila som, že natrafím na klamára, podvodníka. Preto nemohla mať vedomosť už o prvých výberoch (30. apríla 2018) obžalovaným a následne i ďalších.

I táto časť výpovede poškodenej bola potvrdená - ako to vypovedala poškodená. Zo správy od Slovenskej sporiteľne - č. I. 120-122 - bolo preukázané, že poškodená bola disponentom elektronického bankovníctva, pričom SMS notifikácie boli k účtu aktivované na pohyby od 20 eur a boli zasielané na telefónne číslo - XXXX XXX XXX - teda súkromné telefónne číslo poškodenej.

Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania súd preto v danom prípade v celom rozsahu vychádzal z výpovede poškodenej a teda z výpovede poškodenej aj v tej najzákladnejšej otázke - t.j., že súhlas na výbery, vklady, platby obžalovanému nedala v súvislosti s platobnou kartou. Predmetnú platobnú kartu tak do dispozície obžalovaného nedala a obžalovaný tak nemal súhlas predmetnú platobnú kartu používať - výpoveď poškodenej - môj súhlas na to nemal.

Súd vo veci konštatuje, že pravdivosť tvrdení svedka sa všeobecne posudzuje aj hľadiska jeho osoby a zistenia, či má motív uvádzať nepravdu a „škodiť“ obžalovanému.

-6- 2T/11/2020

Pritom však nemožno neopomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu a preto logicky a právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu kým nie je preukázaný opak.

V tomto konaní sa nepreukázalo, že by poškodená vypovedala nepravdu o podstatných okolnostiach a nezistil ani relevantný motív poškodenej na krivé obvinenie vo vzťahu k obžalovanému.

Poškodená vo veci vypovedala viackrát a to v prípravnom konaní, poškodená vypovedala aj na hlavnom pojednávaní - keď navyše bola zoči voči obžalovanému. Vypovedala logicky, súvisle a teda jeho výpovede mali ucelený charakter. Jej výpoveď považoval súd za logickú, zrozumiteľnú, presvedčivú, pravdivú a vierohodnú a teda jej prisúdil rozhodujúcu dôkaznú silu, dostatočnú na preukázanie viny obžalovaného aj s ďalšími vyššie rozvedenými vyššie uvedenými podpornými dôkazmi.

Súd hodnotí dôkazy z hľadiska ich zákonnosti, závažnosti, pravdivosti a vierohodnosti a to každý jednotlivito, ale zároveň v ich súhrne. Pri hodnotení výpovedi svedka skúma súd, či je logická, či sa svedok neodchyľuje od svojej prechádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí zisťovať, prečo k nim vo výpovedi svedka dochádza.

Len v prípade, že výpoveď svedka mala slúžiť ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený. V danom prípade tomu tak nebolo (k dispozícii - vyššie rozvedené boli i iné zabezpečené dôkazy) a nevznikla tzv. „dôkazná núdza“ a preto sa nemusela aplikovať zásada „in dubio pro reo“ - vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr.por.

Poškodená v jednotlivých fázach trestného konania v podstatných bodoch zhodne popísala priebeh udalostí a potvrdila skutočnosti, ktoré boli i podkladom i pre výrokovú časť rozsudku vo vzťahu k protiprávnemu konaniu obžalovaného.

Poškodená bola v prípravnom konaní viackrát vypočutá - následne poškodená bola vypočutá i pred súdom - vypovedala tak v trestnom konaní opakovane. I keď jej výpovede neboli rovnaké od slova do slova - pretože toto všeobecne nie je možné nikdy - boli však identické v tých častiach, na základe ktorých súd mohol konštatovať protiprávne konanie obžalovaného.

Pokiaľ vo veci i vo vzťahu k poškodenej odstraňoval rozpory (ohľadom výpovede z prípravného konania a z konania na hlavnom pojednávaní) - súd podotýka v tejto súvislosti vo všeobecnej rovine, že je pomerne bežné, ak svedok, ktorý vypovedá v trestnom konaní opakovane, jeho viaceré výpovede nie sú úplne identické (rovnaké od slova do slova). Často sa stáva, že takáto opakovane nevypovedajúca osoba môže niečo zabudnúť, prípadne určitej okolnosti už neprikladá takú dôležitosť, alebo si na niečo dodatočne spomenie, čo v predchádzajúcej výpovedi neuviedla - a preto z predmetného dôvodu nemožno jej prisúdiť nevýpovednú hodnotu.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia dospel súd k záveru, že sku-

-7- 2T/11/2020

tok tak ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že obžalovaný tak svojim protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky predmetných prečinov.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. spoločne s trestným činom - prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - v znení účinnom do 31.decembra 2020 - pretože neoprávnené si obstaral a použil platobný prostriedok a zároveň prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu.

Súd v danom prípade preto uviedol, že vychádzal zo znenia účinnom do 31.decembra 2020 - pretože i keď výmera trestu v rámci základnej skutkovej podstaty trestného činu bola rovnaká i po 01.januári 2021 predmetný trestný čin - prečin podľa § 219 Tr.zák. mal iný názov (i keď obsah je rovnaký a podľa súčasne platnej úpravy § 219 Tr.zák. by obžalovaný konaním naplnil znaky žalovaného trestného činu podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr.zák.).

Obžalovaný tým, že bez súhlasu poškodenej jej zobral predmetnú platobnú kartu poškodenej, ktorú mala poškodená v ich spoločnom podnájme v izbe na stole spolu s dokladmi od úveru a to bez súhlasu tejto poškodenej - predmetnú platobnú kartu si takýmto spôsobom neoprávnene obstaral.

Vo všeobecnosti platobná karta je platobný prostriedok, ktorý umožňuje používateľovi platobných služieb prístup k finančným prostriedkom čerpaným do výšky limitu povoleného poskytovateľom platobných služieb.

Neoprávnené obstaranie platobného prostriedku je akékoľvek získanie platobného prostriedku spôsobilého plniť takúto funkciu bez právneho dôvodu. Práve tým, že k tomuto ako vyplynulo z výpovede poškodenej nemal jej súhlas - t.j. nemal ju používať - poškodenej ju odcudzil (t.j. obstaranie krádežou zo strany obžalovaného - primerane R 14/2008).

Preto v danom prípade zo strany obžalovaného navyše tým, že si obžalovaný neoprávnene obstaral predmetnú platobnú kartu - ktorú aj použil - t.j. vykonal výbery a platby v bankomate a poškodenej tým spôsobil škodu - predmetné výbery použil pre vlastné účely - naplnil obžalovaný zákonné znaky skutkovej podstaty predmetným žalovaným trestným činom - v jednočinnom súbehu. Škoda, ktorá bola spôsobená obžalovaným bola v celkovej výške 2 407,08 eur. Celkove v časovom období - na prelome mesiacov apríl - máj 2018 (a to konkrétne 30.apríl 2018 celkove desať výberov, 01.máj 2018 celkove dva výbery, 05.máj 2018 celkove jeden výber, 11.máj 2018 celkove dva výbery). Škoda, ktorá bola tak spôsobená bola škoda malá (§ 125 ods. 1 Tr.zák.).

Z hľadiska subjektívnej stránky trestného činu zo strany obžalovaného išlo o úmysel priamy podľa § 15 písm. a/ Tr.zák.

Toto odvodzuje súd aj z toho, že pokiaľ išlo o platby - ako vyplynulo, tieto platby, ktoré vykonal za tovar - predmetný tovar použil len pre svoju vlastnú spotrebu - nie napr. nákupom do spoločnej domácnosti. Toto tvrdenie súd opiera o druh a množstvo tovaru (jeden kus Coca cola, , dva kusy káva, dva kusy minerálka, red bull, káva, minerálka). Platba vo výške 500 eur - ktorá bola vykonaná tiež slúžila len pre osobnú potrebu obžalovaného (LAS VEGAS - automaty).

Pokiaľ išlo o výbery - vychádzajúc i z výpovede poškodenej - ani táto nepotvrdila, že by zo strany obžalovaného boli tieto finančné prostriedky použité do domácnosti. Naopak

-8- 2T/11/2020

a vypovedala to poškodená a obžalovaný potvrdil - predmetné peniaze používal do kasín - pri hraní automatov a pre osobnú potrebu. Obžalovaný využil a doslova zneužil osobu poškodenej - že táto pracovala - „bola viac v práci ako s obžalovaným“ - a teda keďže z práce prichádzala v noci a ráno do práce opätovne odchádzala - nevenovala predmetnej platobnej karte pozornosť v tom smere, že by ju každý deň kontrolovala. Obžalovaný sám vypovedal, že predmetnú platobnú kartu nosil pri sebe, občas ju dal na stolík - teda na miesto kde ju odložila po príchode z peňažného ústavu poškodená a táto teda ani teoreticky nemohla prísť na to, že obžalovaný predmetnú bankomatovú kartu používa. Nemala možnosť predmetnú skutočnosť zistiť ani z toho dôvodu, že i keď v mobilnom telefóne sa jej ukazovali vo forme SMS správy výbery - ako sama vypovedala - svoj vlastný mobilný telefón nepoužívala, pretože mala pracovný mobilný telefón, ktorý používala.

Pokiaľ súd konanie obžalovaného kvalifikoval aj ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. - tu súd mal za to, že - neoprávnené obstaranie platobnej karty je akékoľvek získanie platobnej karty - napr. i krádežou. Obžalovaný ako bolo preukázané z dokazovania a to z výpovede poškodenej - majiteľky predmetnej bankomatovej karty nemal od nej súhlas žiadny - t.j. písomný alebo ústny - k tomu, aby túto kartu používal a vyberal z nej finančné prostriedky a to či už na výbery z predmetnej platobnej karty alebo platby predmetnou platobnou kartou. Znamenalo to teda, že predmetnú platobnú kartu si prisvojil - odňal tak predmetnú platobnú kartu z dispozície vlastníka - poškodenej bez jej súhlasu s tým, že mal záujem, čo i realizoval následne tak - že nakladal s ňou, akoby s vlastnou vecou. Išlo pre neho o cudziu vec a to spôsobom, že sa jej zmocnil. Tým, že sa jej zmocnil si ju teda prisvojil. Predmetným protiprávnym konaním spôsobil poškodenej škodu malú (§ 125 ods. 1 Tr.zák. - celková škoda, ktorá bola obžalovaným spôsobená bola vo výške 2 407,08 eur).

Preukázanie takto zisteného stavu skutkového veci a okolnosti, ktorého prechádzali vo vzťahu ku žalovanému skutku, ako i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi.

Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Naviac ako vyplynulo zo záverov znaleckého posudku znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria bolo preukázané, že v čase skutku vedel a mohol ovládať svoje konanie, aj rozpoznať protiprávnosť svojho konania.

K výroku o treste

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania skutku tento vo vzťahu k poškodenej bol obzvlášť závažný. Obžalovaný sa „infiltroval do osobnej spoločnosti poškodenej“ - podľa názoru súdu

-9- 2T/11/2020

za účelom nie normálneho spoločného fungovania partnerského - ale za účelom svojho vlastného prospechu - v danom prípade finančného, ale i bývania (strechy nad hlavou) vo vzťahu k poškodenej. Obžalovaný ako vyplynulo z výpovede poškodenej - i keď spoločne bývali v podnájme - úhrady za nájomné, služby spojené s nájomným, ale i výdavky do domácnosti uhrádzala len poškodenej. Keďže táto do predmetného vzťahu s obžalovaným vstupovala v domnení - že medzi nimi ide o spolužitie - k tomu aj tak pristupovala. Poškodenej ako sama vypovedala obžalovanému dôverovala lebo zdal sa mi naoko, že sa mu dá dôverovať a preto začali bývať spolu v podnájme. Spoločne začali bývať v byte keď bol nájom vo výške 540 eur. Predmetný nájom podľa výpovede poškodenej vybavil obžalovaný. Keďže išli do predmetného nájmu spoločne bývať bolo potrebné pri uzatvorení nájmovej zmluvy uhradiť aj depozit, ktorý bol v rovnakej výške teda 540 eur. Práve toto bol dôvod podľa výpovede poškodenej - keďže do predmetného vzťahu vkladala nádeje - si zobrala úver v banke na sumu 6 000 eur. O výške takéhoto úveru obžalovaný mal vedomosť, pretože v predmetnom peňažnom ústave pri vybavovaní predmetného úveru bol s ňou obžalovaný osobne prítomný.

Pokiaľ išlo o majetkové pomery obžalovaného - ako vyplynulo z lustrácie v Sociálnej poisťovne, ktorú si vyžiadal za časové obdobie od 01.januára 2015 ku dňu 12.november 2021 - z nej vyplynulo, že od predmetného času nebol obžalovaný v žiadnom riadnom pracovnom pomere (resp. nepracoval ani na základe dohody o vykonaní práce). Naviac a o predmetnej skutočnosti poškodenej nemusela a zrejme ani vedomosť nemala - dňa 20.marca 2018 vykonal iný trest odňatia slobody v nápravno-výchovnom zariadení. Teraz žalovaný skutok bol páchaný na prelome mesiacov - apríl - máj 2018.

I z uvedeného tak vyplýva, že obžalovaný v podstate „parazitoval“ z predmetného vzťahu - ktorý mu vyhovoval - a to ohľadom bývania ako i výdavkov spojených s bývaním a potrebami dennej potreby, ktoré mal poškodenu zabezpečené. To, že tomu tak skutočne bolo vyplynulo z výpovede poškodenej - ktorá vykonávala dve práce - aby zabezpečila plynulé uhrádzovanie nájomného za byt a výdavky s bytom súvisiace ako i ostatné výdavky.

O „parazitovaní“ súd uvádza - že ich predmetný vzťah bol ukončený po tom - a vypovedal o tom sám obžalovaný - tento vzťah (s poškodenu) skončil nocou, keď poškodenej prišla nad ráno domov a našla ma s mojou kamarátkou, známou, s ktorou sme riešili ako získať svojich psov naspäť z útulku.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a a teda i v danej veci.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy
-10- 2T/11/2020

mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči, ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihládajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný.

Vo vzťahu k obžalovanému súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr.zák.

Naopak svojim protiprávnym konaním - obžalovaný spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h/ Tr.zák.

Súd vo vzťahu k obžalovanému poukazuje i na odpis registra trestov a s tým súvisiace pripojené spisy. Ako vyplynulo z predmetného odpisu registra trestov - z neho vyplynulo celkove šesť záznamov - z toho ku dňu dokonania tohto žalovaného trestného činu - t.j. ku dňu 11.máj 2018 - dve právoplatné odsúdenia (Okresný súd Bratislava II, sp.zn. 5T/1/2017 a Okresný súd Trenčín, sp.zn. 3 T/16/2018). Dôležité je v predmetnej veci uviesť - že predmetným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3 T/16/2018 bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní štyri mesiace so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Predmetný trest odňatia slobody vykonal dňa 20.marca 2018. Teraz žalovaný skutok začal páchať v časovom období od 30.apríla 2018 do 11.mája 2018. Znamená to tak, že do rozporu so zákonom sa už opätovne dostal po mesiaci a znamená to tak, že predchádzajúce predmetné odsúdenia a to nielen podmienečného odsúdenia, ale i samotný výkon trestu odňatia slobody v ústave nemal na jeho osobu žiadny resocializačný význam a nešlo teda u neho o prevýchovu.

Súd tak v danom prípade musel aplikovať druhú priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m/ Tr.zák. - t.j., že už bol za trestný čin odsúdený.

Ďalšie priťažujúce okolnosti vo vzťahu k obžalovanému podľa § 37 Tr.zák. súd nezistil.

Keďže základná trestná sadzba pri najprísnejšom žalovanom trestnom čine (§ 219 ods. 1 Tr.zák.) bola sadzba - jeden rok - päť rokov, ale s prihliadnutím na prevahu priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. - predmetná trestná sadzba bola stanovená na dva roky a štyri mesiace - päť rokov.

Obžalovanému preto súd uložil trest odňatia slobody v trvaní dva roky a štyri mesiace - takouto výmerou trestu súd obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti - prvok represie bol naplnený. Vo vzťahu k jeho osobe bol naplnený i prvok individuálnej prevencie, že u obžalovaného predmetný uložený trest prispeje k jeho výchove, k jeho do budúcna snahe viesť riadny život a je reálny pozitívny predpoklad, že tomu tak bude i po vykonaní trestu -

-11- 2T11/2020

rehabilitácia následne trest vyjadroval i morálne odsúdenie obžalovaného - uloženie samotného trestu - retribúcia).

Uložený trest odňatia slobody tak akceptuje zároveň otázku spravodlivého potrestania obžalovaného na základe zákona. Trest v tejto výmere by mal dostatočne splniť svoju ochrannú i výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon.

Vo vzťahu k obžalovanému súd ukladal súhrnný trest - v súlade s ustanoveniami § 42 Tr.zák. a to vo vzťahu:

-k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4 T/38/2019, zo dňa 09.októbra 2020, právoplatný dňa 30.októbra 2020 - skutok bol dokonaný dňa 07.januára 2019,
-vo vzťahu výroku o rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/54/2020, zo dňa 11.februára 2021, právoplatný dňa 10.júna 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 4 To/25/2021, zo dňa 10.júna 2021 - kedy skutok bol dokonaný dňa 21.septembra 2020,
-ako i vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava, sp.zn. 9T/60/2018, zo dňa 23.augusta 2021, právoplatný dňa 23.augusta 2021 - kedy bol skutok dokonaný dňa 06.júna 2018.

Keďže trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 4 T/38/2019, zo dňa 09.októbra 2020, právoplatný dňa 30.októbra 2020 bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výmere 300 eur a tento nebol do vyhlásenia rozsudku uhradený - súd v danom prípade keďže ukladal súhrnný trest - i vo vzťahu k tomuto odsúdeniu - musel v tomto rozsudku predmetný peňažný trest vo výmere 300 eur uložiť spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere dva mesiace.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin - pretože predmetné skutočnosti boli preukázané z odpisu registra trestov.

Vo vzťahu ku obžalovanému- vzhľadom na jeho samotné vyjadrenia bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria.

Na základe vyšetrenia, ktoré znalec vo vzťahu k obžalovanému vykonal mal za to, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti na viacerých návykových látkach - teda nielen na alkohole, ale i MFA, kokaín, BZD). Išlo tak o zmiešanú poruchu osobnosti obžalovaného, ktorá však nemala vplyv z forenzne psychiatrického hľadiska významný vplyv na rozpoznávací a ovládací aparát. Jeho závislosť na uvedených návykových látkach bola plne rozvinutá. Preto z nej strany bolo navrhované liečenie a to ochranné protialkoholické a protitoxikomanické ambulantnou formou.

Súd v danom prípade obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr.zák. predmetné liečby uložil.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 35 ods. 5 Tr.zák. I predmetné liečenie obžalovaného zabezpečí prostredníctvom nariadeného ochranného liečenia - ako druhu ochranného opatrenia ochranu spoločnosti.

-12- 2T/11/2020

Práve tiež s prihliadnutím na zásadu primeranosti, subsidiarity ukladania sankcií v trestnom práve vyplýva, že z takto uloženého ochranného opatrenia - pre ktoré sú splnené formálne podmienky možno dosiahnuť vo vzťahu k obžalovanému tiež sledovaný účel vo vzťahu k jeho osobe do budúcnosti.

Dokazovaním bolo preukázané, že protiprávnym konaním obžalovaný spôsobil poškodenej R. U. škodu v celkovej výške 2 407,08 eur (v danom prípade išlo o výbery a platby, ktoré boli z jeho strany použité len na jeho osobný účel). Výška takto uplatneného nároku na náhradu škody bola preukázaná - listinným dôkazom - prehľadom transakcií osobného účtu poškodenej. Preukázané bolo, že obžalovaný predmetnú škodu, a ani jej časť neuhradil. Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. obžalovanému tak uložil nahradiť predmetnú výšku škody poškodenej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.